

Beretning.

Søndagen den 27. Juni gik 2 Dreng, der have en lille Bestilling ved Trinitatis Kirke, efter Gudstjenesten ind i Rundetaarn, kjendt det ofte var forbudt dem. De gik op i Taarnets Top for at lege Skjul, og den ene af dem fandt en Nøgle og glemte sig inde i et aflukket Brænderum. Inde i dette Rum er der i en Krog et Hul med en Lem over. Dette fører ud til den hule Søjle, uden om hvilken Taarnets Spiralgang er bygget. Her troede Drengen at finde et godt Gjenmested, og han havde ogsaa nær gjemt sig for bestandig, thi han styrtebe fra den spimlende Højde ned i Taarnet, og blev halv bevidstløs liggende til næste Morgen.

Faderen troede, at han tilbragte Natten hos Lege-kammeraten, der tilsidst havde forladt Taarnet i den Tro, at den Forsbundne var gaaet bort en anden Vej. Men da den 12-aarige Dreng endnu ikke om Morgenens var kommen hjem, henvendte Faderen sig til Graveren, og da de havde tænkt noget over Sagen, mærkede de Uraad, gik op paa Taarnet og raabte ned gennem Nabningen. En svag Stønnen lød fra Dybet.

Hurtig hentedes Murere, der brød Hul nede i Taarnet, trængte ind i Cylinderen, og kom snart frem med den stakkels Dreng. Den tilkaldte Læge erklærede, at han vel var betydelig forslaaet, men at intet Ben var brudt.

Drengen havde i Faldet revet en Del gamle Madratser og Klude, som laa paa Lemmen, ned med sig, og dette var hans Redning. Da han, efter den lange Faste fra Søndag Morgen til op ad Mandagen havde faaet lidt at drikke, kunde han tale og forklare det Foregaaende. Han havde det Meste af Tiden ligget besvimet og først ved Faderens gjentagne Raaben var han kommen nogenlunde til sig selv, men var dog omtrent bevidstløs, da man bar ham ud.

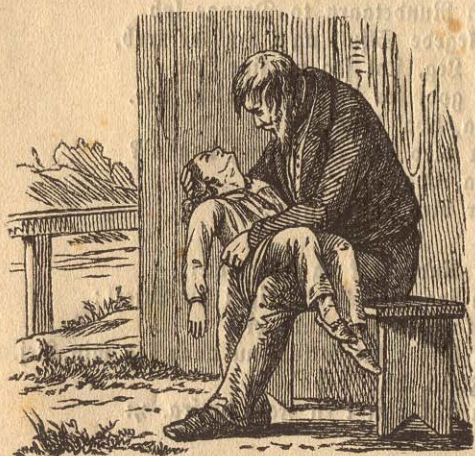
Sen ad Dagen blev det ret godt med ham og han talte ret livligt.

Man tænke sig nu det Forfærdelige, i Fald han var bleven liggende i Taarnet uden at man havde haft Anelse om, hvor han var bleven af, og hvorledes Situationen vilde være bleven, naar han var kommen til sig selv og havde ligget der uden Hjælp?

Bise om

Drengen, der blev levende begravet,

idet han faldt ned i et skjult Rum fra Rundetaarns øverste Del, fra 50 Alens Højde, og dog blev reddet.

Med Beretning.

Kjøbenhavn.

Jul. Strandbergs Forlag og Tryk.
Saas i Boghandelen, Holmensgade 18.

1880

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Mel. Julia, Julia hopfafa.

Saa Rundetaarn to Dreng Løb
Dg legede Skjul, og i Gul de krøb,
Den Leg, skal jeg nu sige Jer,
Var god, for de var jo alene der.
Julia, hva' beha',
Hvor blev den ene Dreng dog a' ?
Julia, hva' beha',
Hvor blev han dog a'.

Den Anden gif og ledte svært,
Men saa blev han arrig i sin Stjert :
Dg kan jeg ikke finde dig,
Saa bliv i dit Skjul, nu gaar jeg min Vej.
:: Julia, hva' beha',
Saa stat han i en Fart derfra. ::

Men ham, der havde gjemt sig, var
Forsbunden og væk — den er aabenbar ;
Først krøb han i et Brændehul,
Men siden saa stat han end mer i Skjul.
:: Julia, hva' beha',
Nu skal De høre, hvor han blev a' ! ::

Bag Brændehuset var en Lem,
Deroppe i Taarnet, og den var slem,
For den gaar ned til Taarnets Rod,
Dg den kan De tro, er inte god.
:: Julia, Tak skal De ha'e,
Det skal jeg inte ha' Noet a'.

Der sigged Drengen dristig ned,
„Ha ha! Det maa være et Gjemmested,
Der er lidt mørkt — men her, min Bro'r,
Du finder mig ej, du kan tro mit Ord.
:: Julia, hva' beha'
Det var en Tanke, der var bra'.

Saa listede han til Lemmen hen,
Men bums, det var rigt'nok forkert, min Ven,
Han gif igjennem med sin Krop,
Dg bums! faldt han ned i den store Krop!
:: Julia, Tak skal De ha',
Det var en Lufttur, der var bra' ! ::

Han stødte sig dog ikke slem,
Men tænkte: „Ja, Peter, nu er du gjemt!
Ned kom du let, men hvordan mon
Du nu kommer op fra den dybe Bund!“
:: Julia! Hva' beha'!
Det var en ækel Jde at ha' ! ::

Dog næste Morgen kom hans Fa'r,
Dg raabte: „Hej, Peter, min Dreng! saa svar!“
Dg Peter kom sig af sin Stræk,
Han skyndte sig og gav et rigtigt Kvæk!
:: Julia, hva' beha'!
At han kom ud var dog ganske bra' ! ::

Et Gul i Taarnet hugged de,
Dg reddede Peter, en, to, tre,
Men nu er Peter højvelbaarn,
For nu hedder han Peter Rundetaarn!
:: Julia, Tak skal De ha'!
Det var en artig Lufttur, hva'!

P. H.

Handwritten text at the bottom of the page, possibly bleed-through or a separate note.

